

at de ere for daarligt lønnede, men hvad jeg her har udtalt, skal naturligvis i øvrigt intet sige med Hensyn til den Bestemmelse i Lovforslaget, som tilsigter at give de i Jylland uddannede Jordemødre de samme Rettigheder som dem, der ere uddannede paa den kgl. Fødselsstiftelse. Det er noget, der følger af sig selv, jeg har kun ikke kunnet lade være at undre mig over den antydede Bemærkning i Lovforslaget, en Bemærkning, der jo yderligere er understreget af de to andre ærede Talere.

Rørdam: Ogsaa jeg kan give dette Forslag min varmeste og bedste anbefaling. Jeg skal ikke komme ind paa en vidtløftig Omtale af Forslaget. Der er jo mange humane Grunde, der i høj Grad tale for Oprettelsen af en saadan Anstalt, og det gaar jo saaledes, at vi efterhaanden søge at løse en hel Del af den Art Opgaver herhjemme og have løst dem udmærket godt. Og en af de Opgaver, der ligge for, er jo sikkert ogsaa den at skaffe tilstrækkelige Anstalter rundt omkring i Landet for Kvinder, som skulle føde, og som i mange Tilfælde ere overordentlig daarligt stillede.

Men naar man i det hele taget anerkender Forslaget og anerkender, at Justitsministeren har fremsat det, maa man jo alligevel nok have Lov til at fremsætte nogen Kritik af nogle Enkeltheder. Jeg vil da for det første sige, at jeg finder, at Titlen paa Lovforslaget er ikke saa overordentlig heldig. Jeg anser ikke Ordet „Fødselsanstalt“ for noget særdeles heldigt Ord. Jeg vil henstille til Justitsministeren, om han ikke kan finde et bedre Ord; i hvert Fald tror jeg, det burde hedde „Fødeanstalt“ og ikke „Fødselsanstalt“. Det er kun en mindre Ændring, der her er Tale om, men jeg synes, som sagt, at „Fødselsanstalt“ er et uheldigt Ord.

Jeg vilde finde det overordentlig uheldigt, hvis Anstalten ikke fik Plads i Aarhus. Det er den eneste By, hvor den burde ligge, og det er ud fra den Opfattelse, at en saadan Fødselsstiftelse kan blive Begyndelsen til et medicinsk Fakultet. Hvis nogle af de Institutioner, København hidtil har haft Eneret paa, bleve flyttede over til Aarhus, saa at man noget decentraliserede disse Virksomheder, vilde det være af overordentlig stor Betydning. Det vilde være særdeles heldigt, om man kunde naa til ogsaa at faa et Universitet i Aarhus, heldigt i videnskabelig Henseende

og for Landet som Helhed. Der vilde derved i videnskabelig Henseende opstaa en passende Konkurrence, som vi i højeste Grad trænge til. Naar der kun er eet Universitet, bliver den enkelte Professor i det enkelte Fag en enestaaende Autoritet paa dette Omraade. En Konkurrence vilde Videnskaben have godt af, særlig vilde den medicinske Videnskab have meget godt af, om der var to Fakulteter. Som en passende Begyndelse dertil betragter jeg Anlægget af en saadan Fødselsstiftelse. Som Forholdene nu ere — de blive selvfølgelig bedre, naar Rigshospitalet bliver færdigt —, er der meget lidt Plads paa den nuværende Fødselsstiftelse. Aarhus er efterhaanden bleven en stor By, og der er Muligheder for, at der der udmærket godt kunde være et medicinsk Fakultet. Disse Muligheder burde benyttes, for selv om Rigshospitalet bliver stort, tiltager de medicinske studerendes Antal i meget betydelig Grad, og derfor var det ingen Skade til, om der var et andet Sted end København, hvor de ogsaa kunde blive uddannede. Ogsaa i andre Henseender vilde det være heldigt, om Anstalten kom til at ligge i Aarhus.

Jeg betragter det ikke som heldigt, hvad der her er foreslaaet, at den Læge, der skal staa i Spidsen for Anstalten, ikke skal bo paa selve Anstalten. Der staaar, at han skal være forpligtet til at bo i Nærheden. Hans Lønning er ansat til 2,000 Kr. + nogle Sportler. Det betragter jeg som en temmelig lille Løn, da jeg antager, at hans Tid vil blive saa stærkt optaget, at der ikke leynes ham megen Tid til privat Praksis. Jeg vilde betragte det som betydeligt heldigere, hvis Lægen skulde bo paa selve Anstalten og kunde ofre al sin Tid og Kraft paa at lede den.

Jeg finder det endvidere lidt uheldigt, at der ikke i selve Forslaget staaar noget om, hvor stor Anstalten skal være. I Motiverne staaar der nok, at den skal rumme 50 Pladser, men det vilde være bedre, om det stod i selve Forslaget. Ligeledes mangler der nogle Regler om, hvor stor Betalingen skal være for de forskellige Patienter. Men alt dette er Smaating, som der selvfølgelig kan forhandles om i et Udvalg, og jeg antager, at Flertallet vil henvise Sagen til et Udvalg. I det store og hele kan jeg udtale min Tilfredshed med, at den højtærede Justitsminister har fremsat dette Forslag, og ligesom de øvrige Talere haaber jeg, at det maa lykkes at gennemføre det i denne Samling.